

Bemerítés Pécssett

„Öröm van a mennyben egy bűnös felett, Ha megtérve hazaérkezett...”

És öröm volt a gyülekezetünkben is emiatt június 13-án, hiszen három fiatal tett tanúságot szóval és tettel arról,

hogy Jézus példáját követve bemerítkeznek, s ezzel új életet kezdenek Krisztussal. Mindhárman jól ismert fiatalok, hiszen születésüktől fogva láthattuk testi, majd lelki növekedésüket.

Már az imaórán imádságos szívvel elméltünk 1Jn 5,2–4 alapján arról, hogy mi Isten akarata az életünkkel. Mit akar tőlünk? Milyen az ő parancsolatai szerint élni? „Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem neheznek.”

(folytatás a következő oldalon)

Közös feladatunk az Úr szőlőjében

Testvéri kapcsolatokat ápol egyházunk Presbiteri Tanácsával a Református Presbiteri Szövetség.

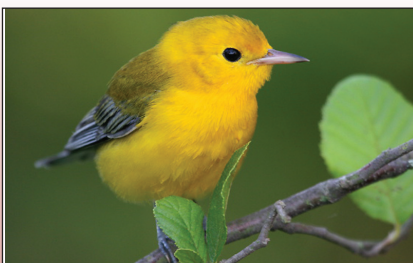
Június 17–20. között tartották Debrecenben a református presbiteriek 17. nemzetközi (Kárpát-medencei) konferenciáját, amelyre meghívták a baptista presbiteriek képviselőit is.

A konferencia színhelye a történelmi jelentőségű Debreceni Református Kollégium díszterme volt, ahol „A presbitériumok szerepe a helyi közösségek életében” összefoglaló címmel számos nagyszerű előadás hangzott el.

A háromnapos konferenciára Magyarországról, Erdélyből, a Felvidékről és Kárpátaljáról érkeztek a résztvevők. A konferencián egyházunk képviseletében Marosi Nagy Lajos testvér, a Presbiteri Tanács elnöke szólalt fel. Megköszönve a megtisztelő meghívást, beszédében

hangsúlyozta, hogy „nemcsak azért fontos számunkra a református testvérekkel való kapcsolat, mert egy Atyánk van, egy a mi Urunk, a Jézus Krisztus, hanem mert közös a feladatunk abban a szőlőskertben, amelyben mindnyájan feladatot kaptunk a nagy Szőlősgazdától”. Néhány mondatban beszámolt a berekfürdői református konferenciaközpontban megtartott baptista férfikonferenciáról, megemlítve annak bátorító üzenetét is: „Fel ne add!” Felszólalását igei köszöntéssel zárta: „A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békeséggel, hogy bővítködjetek a reménységben a Szentlélek ereje által” (Róm 15,13).

Válaszában dr. Szilágyi Sándor főtitkár abbéli reményét fejezte ki, hogy a két protestáns egyház presbiterieinek kapcsolata az évek folyamán csak erősödni fog.

Az a madár, mely két fán lakik, egyikén sem rak fészket. Az a lélek, amelyik a kegyelem és a cselekedet érdeme között ingadozik, nem talál soha nyugvópontot. (Spurgeon)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Adónijjá, Haggít fia elbizakodottan ezt mondta: *En leszek a király! És szerzett magának harci kocsikat, lovasokat és ötven férfit, akik előtte futottak.* (1Kir 1,5)

A HÉT GONDOLATA

Nem volt tehetségében (Adónijjának), hogy reáisan felmérje az erőkülönbséget. Isten számításában nem működik az, hogy nosza, próbáljuk meg. Adónijjá megpróbálta egy pazar vacsorának a segítségével, amelynek az lett a vége, hogy pártja szétszéledt, és ott maradtak egy szégyenletes puccskísérlettel. (Dániel Zalán, Élesd – Erdély)

A HÉT GYAKORLATA

Ahol vezető vagy, legyél az, ahol pedig más alá vagy rendelve, ne akarj ott is vezető lenni!

A HÉT IMÁJA

Uram, add, hogy megelégedett legyek azzal a szereppel, amit rám osztottál! Ámen!

Üdüljünk a Betániában!

A hajdúszoboszlói Betánia üdülő (Hajdúszoboszló, Puskin u. 10.) négy apartmanban (hat szobában), 17 ágygal várja a pihenni, kiakcsolódni vágyókat. Az apartmanokhoz főzőkonyha és zuhanyzós fürdőszoba (ez utóbbitól egyikhez kettő is) tartozik.

A kezelésre vágyók a világhírű hajdúszoboszlói termálfürdőben színvonalas kiszolgálásban, a fiatalabb korosztályhoz tartozók az Aquaparkban különleges élményekben részesülhetnek.

Jelentkezés Komárominé Márta gondnoknál (20/886-3525 vagy komaromitibor@freemail.hu vagy www.betania.baptist.hu).

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Július 18-án**, vasárnap **Erdélyi Találkozó lesz Tahi Táborban**. Várják mindazokat, akik Erdélyből származnak. Délelőtt 10 órától istentisztelet biznyságtételekkel, sok énekléssel. Ebédet 700 Ft-ért lehet rendelni. Részvételi szándékot és ebédrendelést az alábbi e-mail címen vagy telefonszámon lehet jelezni: erdelyi_baptista_talalkozo@freemail.hu vagy +36-20-8860715 (Eszes Zoltán).

♦ **Július 26-tól (hétfő) augusztus 1-ig** (vasárnap) Felépülés válásból avagy „Padlóról talpra” címmel **konferenciát szerveznek az elváltaknak és hozzátartozóiknak** Békésszentandrason. A konferencia célja a válás friss vagy régmúlt lelki sebeinek gyógyulása, valamint munkatársképzés a válásból gyógyító szolgálathoz. A tervezett témák: Kommunikáció nő és férfi között; Szeretetnyelvek; Elmúlik-e a fájdalom?; A harag, a gyűlölet és keserűség elengedése; Újból egyedülállóként; Magányosság; Kapcsolattartás gyerekeimmel, a volt házastársammal; Párvalasztás; Új kapcsolat kialakítása (Mit tegyek, hogy a múlt kudarca és fájdalma ne forduljon még egyszer elő?); Szexuális életünk. Az előadók az érintett téma szakemberei: lelkipásztorok, családterapeuták. A beszélgető kiscsoportok vezetői az ökumenikus munkacsoport tagjai és felkért munkatársai.

Jelentkezés, információ: *Fodor Tímea* fodormaty@freemail.hu vagy fodor.thimcsi@gmail.com, 06-70-342-6800. (Minden levélre visszaigazolást küldünk.) „Misszió az elváltakért” munkacsoport

♦ **Július 26-30-ig gyermektábort** szerveznek a BMA Jánoshalmán lévő Baráti Missziós Centrumában.

Augusztus 27-től szeptember 4-ig svájci túrát szervez a BMA.

Szeptember 13-17-ig hitméllyítő hetet tartanak a BMA Jánoshalmán lévő Baráti Missziós Centrumában.

Október 15-24-ig Izraelbe szervez körutat a BMA.

A BMA által szervezett programokkal kapcsolatosan további információ: bmszbayer@t-online.hu vagy +36-309531-737.

Bemérés Pécsett (folytatás a címlapról)

Macher Tivadar lelkipásztor bevezető gondolatai arra indítottak bennünket, hogy a mai tanúságtételt látva és hallva mi is újítsuk meg elkötelezésünket, döntésünket.

Mielőtt megmozdult volna a víz, mindhárman biznyságtételként elmondták megtérésük, illetve döntésük folyamatát.

Rauch Rékának, mint mondta, keresztény családban felnőve természetes volt, hogy Isten létezik, s hogy Jézus Krisztus meghalt a bűneinkért. De volt egy meghatározó élménye tavaly nyáron egy kiskőrösi evangelizáción. A tékozló fiú történetéről hallott tanításban „helyére kerültek” a dolgok, s megértette, hogy az Atyához mehetünk megtörten, szennyesen, ő így is elfogad bennünket.

Hirsch Eszter Gerzsenyi Sándor versét biznyságtételként mondta el, ebből idézek néhány gondolatot: „Kereszten kifolyt üdvözítő vére lemosta rólam minden bűnömet.

Mint most a vízben, elmerültem Benne, s érzem, hogy ő nagyon, nagyon szeret...

Érzem erőtlenségemet, de bírom Áldott erődben. Küldd Szentlelkedet!

Ezentúl már csak ő legyen vezérem, Hogy el ne hagyjam szent ösvényedet.”

Győri Mátyás megtérését ahhoz hasonlította, miként a víz a partot mossa. Mindig egy kicsit több élmeny és ismeret birtokába jutott ahhoz, hogy elfogadja Istentől a kegyelmet, azt, hogy Jézus Krisztus nem a tökéletesekért jött e földre s áldozta fel magát, hanem mindenkiért, a mi bűneinkért egyen egyenként. Ezért az ajándékért Istené a hála és dicsőség.

Ez ünnepi istentisztelet igehirdetője, *Győri Gábor* teológus a Mt 28,18-20 alapján kiemelte, hogy szükség van megtérésre, arra az akaratra, hogy új életet kezdjünk, hogy megtérjünk, visszatérjünk az élő Istenhez, s megújuljon az életünk. Szükségünk van arra, hogy gyakoroljuk, hogy engedelmeskedjünk Jézus parancsának.

Egy nagy családként, egy közösségként örültünk ezen a vasárnapon a szép és felemelő eseménynek. Elmondhatjuk közösen, hogy „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete” (1Krn 16,34).

Borbélyné Győri Gabriella
Pécs

Presbiterek látogatása a Tiszántúlon

Bacsó Gábor és Vadon József avatása

Cserés Attila lelkipásztor meghívására a nagydobosi körzetbe látogattak a Presbiteri Tanács tagjai. Május 9-én délelőtt *Marosi Nagy Lajos* elnök Szamosszegén, *Kiss István* titkár Vaján hirdette Isten ígétjét. A délutáni istentiszteletet az egész körzet Nagydoboson tartotta, ugyanis ezen az ünnepi alkalmon avattuk fel *Bacsó Gábor* testvért (Szamosszeg) presbitterré, *Vadon József* testvért (Nagydobos) pedig diakonussá. Az ünnepi igehirdetést *dr. Sziűcs Zoltán* testvér, a Presbiteri Ta-

nács tagja, a Tiszántúli Egyházkerület alelnöke végezte. Az avatás megszentelt perceit *Marosi Nagy Lajos* elnök vezette. Valóságosan is családi ünnep volt ez a Felső-Tisza vidékén, ahol a kézrátételes imádságot követően számosan

köszöntötték az új avatottakat. *Kiss István* testvér az ország avatottai nevében mondta el jókívánságait. *Bacsó Gábor* körzetvezető presbiter a szamosszegiek apraja-nagyja *Füle Lajos* református presbiter-költő énekével köszöntötte: „Tégy, Uram, engem áldássá!” Azt kívánjuk lapunk hasábjain is újonnan avatott testvéreinknek, hogy munkásságuk valóban szolgáljon áldásul azok számára, akik közé elhívtak.

M.N.L.

Vallásközi dialógus tapasztalatai Isztambulban

Nagy Konstantin 325-ben megkezdett, majd többször átépített Hagia Sophia (Szent Bölcsesség) temploma Isztambul jelképe, ma múzeumként szolgál

A magyarországi Keresztény-Zsidó Társaság és a törökországi Dialógus Platform Kulturális Egyesület közös szervezésében egy teológiai professzorokból (nagyreszt történészekből) és egyházvezetőkől álló 18 fős delegáció utazott június 21–28. között Isztambulba, illetve az ország más jelentős történelmi színhelyeire azzal a céllal, hogy közelről ismerjék meg a résztvevők a zsidó-keresztény-izlám vallások együttélésének nehézségeit és pozitív eredményeit. A magyarországi küldöttség izraelita, katolikus, református, adventista teológusai között a baptisták képviselésében lehettem jelen.

Mint az ismeretes, Isztambul ebben az évben Pécshez hasonlóan Európa Kulturális Fővárosa. A két város sok tekintetben mutat azonosságot, de lényeges különbségeket is. Abban párhuzamos a két város történelme, hogy mindkettő a Római Birodalom részeként jelentős szerepet kapott a múltban. Míg az egyikben római kori őskeresztény sírkamrák és templomromok őrzik ennek a korszaknak az emlékét, a másik viszont Nagy Konstantin 324-ben hozott döntése alapján a birodalom fővárosává és Róma után a kereszténység egyik legmeghatározóbb központjává emelkedett. Abban is közös mindkét település sorsa, hogy a középkorban véres harcok után e városok török-muzulmán megszállás alá kerültek. Míg Pécs esetében ez 150 évig tartott, addig Konstantinápoly 1453 óta Isztambul néven ma is a muzulmán vallás szellemi központja. Közös pont lehet még az is, hogy a törökök messze földön híres, országokat letipró hadvezére, Nagy Szulejmán éppen a Pécs közeli Szigetvár ostroma ideje alatt halt meg, akire mint nagy nemzeti hősré tekint a török nép. Nekünk persze más a véleményünk róla...

Isztambul tehát mindenképpen tanulságos színhelye az egymásra rétegződő korszakoknak, kultúráknak és világvallásoknak. A város azonban eltér minden más európai várostól abban, hogy két kontinens határán fekszik. Az elmúlt években a Boszporusz tengerszoros fölött épített két gigászi méretű híd nemcsak két földrészt, de két merőben eltérő kultúrájú és vallású kontinenst is összeköt. A teljhatalmú szultánok uralma igaz, hogy már véget ért, de a mai Törökország gazdasági és politikai ereje nagyobb, mint valaha volt. Az első világháború végén az Osztrák-Magyar Monarchiához hasonlóan a vesztes államok között szerepelt. Jelentős területeket veszített el, és már az egész ország teljes földarabolását határozták el a győztes nagyhatalmak. Különösen a Boszporusz és Dardanellák tengerszorosokért folyt ádáz küzdelem, mintegy 250 000 hősi halottat hagyva maga után a háború végére.

Törökország akkori vezetése azonban nem volt hajlandó aláírni az ő Trianonjukat szentesítő békefeltételeket, hanem tovább küzdött az egységes modern török állam megszületéséért. A muszlim vallást leválasztották az állami apparátusról, és egy szekularizált országot hoztak létre. Érdekes azonban az a tendencia, ami napjainkban megfigyelhető Törökországban. Az utóbbi évtizedekben ugyanis a muzulmán vallás reneszánszát éli az országban, különösen a tanultabb fiatalság körében. A mai statisztikák szerint míg az első világháború idején mintegy 17 millió lakója volt Törökországnak, addig napjainkban megközelíti a 65 milliót, melynek több mint a fele 25 év alatti. Tehát példátlan az a népességgrobbanás, ami ebben az országban történt. Talán ez okozza, azt az utolsó évtizedekben tapasztalt inváziót is, aminek következtében törökök milliói keresnek ideiglenes vagy végleges új hazát Európa más államaiban. Európában mintegy 20 millió muzulmán él, melyek jó része török származású, csak Németországban közel 5 millió a számuk, hazánkban több mint 30 ezer török élhet. (folytatjuk)

Dr. Mészáros Kálmán
lelkipásztor/egyházelnök

A szerkesztő rovata

Két hír a foci vb-ről:

♦ A FIFA megtiltotta a játékosoknak a vallási és politikai szimbólumok használatát a focipályákon, és nem engedélyezi a hitet kifejező gesztusokat sem.

♦ A német válogatott egy dél-afrikai varázslóhoz ment segítségért a ghánaiak elleni mérkőzés előtt, hogy a csatár Podolski cipőjéből kiűzze a rontást.

Újságírók és közszereplők is kifogásolták a FIFA döntését, hiszen a vallásos meggyőződés és magatartás sokkal inkább segíti a fair play játékot, a toleranciát.

Csóka András A keresztényüldözés a vb-t is elérte cikkében (Magyar Hírlap) többek között ezt írja: Blatter és a FIFA vezérkara beáll az európai main streambe, amiről sajnos az EU is többször tanúbizonyságot tett, vagyis a kereszténységet valamiféle műemlékként akarják kezelni, amelyet lehet ugyan tisztelni, de hogy alakítsa a mindennapi életünket, azt már nem!

A sportolók szerencsére ezzel a tiltással nem törődnek. A ghánaiak kapusa, Richard Kingson minden meccset imádkozva, térden állva, felemelt kézzel kezd. Sok játékos egy-egy gól után kezét szétárva és az égbe emelve szokott imádkozni, mások örömeikben letérdelnek és keresztet rajzolnak magukra. A játékosoknak több eszük és az élethez több közük van, mint a FIFA vezérkarának.

Furcsa hallani, hogy míg a „felvilágosult Nyugat” képviselője, a német válogatott varázslóhoz fordul segítségért, addig a „sötét Afrikát” képviselő ghánai válogatott minden mérkőzésre imádkozva készül. Úgy tűnik, a túlzásba vitt tolerancia és politikai korrektség elveszi végül a nyugati ember józan eszét is, nem csupán a hitét. Küldjön az Úr Sepp Blatternek és nekünk, európaiaknak újra értelmet!

Reformáció hónapi felhívás

Szeretetteljes bizalommal buzdítjuk a gyülekezeteket, intézményeket és szervezeteket, hogy lehetőleg profiljuknak megfelelően, de nem kizárólagosan e főtémához kapcsolódva szervezzék meg a maguk helyi programját/programjait, s erről – a programfüzetünkben való regisztráció érdekében – legkésőbb szeptember 5-ig szíveskedjenek tájékoztatást küldeni a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának: 1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3. telefon/fax: 06-1-371-2690/06-1-371-2691, e-mail: oikumene@meot.hu.

Bizalommal kérem, hogy az október 17-én, vasárnap 17.00 órakor az Urániában megrendezendő ünnepi gálára – tekintettel az intézménye befogadóképességére – a jegyeket szíveskedjenek megrendelni, valamint jegyenként 500 Ft/fő adományt is remélünk legkésőbb szeptember 10-ig a fenti elérhetőségek egyikén.

Az Október a Reformáció Hónapja rendezvénysorozat iránt minden érdeklődő imádságos, aktív részvételét és a határidők szem előtt tartását kéri a szervezőbizottság.

Dr. Bóna Zoltán
MEÖT-főtitkár

Gondolatok a gyülekezetéről

A probléma nem annyira az, hogy az emberek elidegenedtek az egyháztól, hanem az, hogy az egyház idegenedett el egyre jobban az emberektől.

Ha az emberek nem jönnek hozzánk, mi miért nem megyünk hozzájuk?

Ha tovább akarjuk adni másoknak a jó hírt, akkor alkalmazkodnunk kell a kultúrájukhoz. És fel kell hagynunk azzal, hogy tőlük követeljük meg az alkalmazkodást a mi kultúránkhöz.

Egy modern embernek ahhoz, hogy jól érezhesse magát istentiszteleinken, meg kell szoknia egy olyan nyelvezetet és olyan érintkezési formákat, amelyeket a mindennapi életből talán nem ismer, és amelyeket nem is tart vonzóknak, megfelelőnek.

Lehet, hogy Jézus Krisztushoz megérténének, de a mi egyházi kultúránkhöz nem. **Klaus Douglass**

Ébredj, bizonyágtévő lélek!

Nemcsak ismerősen, hanem életesen, aktuálisan is hangzanak a XVIII. század szolgálatba állító és abban kitartásra buzdító énekének szavai. Bizonyágtévőkre van szükség életünk minden helyzetében. A csalódások, megpróbáltatások és megaláztatások közepette éppúgy, mint akkor, amikor reménység, bizalom és az újrakezdés Lelke érinti meg az embereket. A reformáció és az ébredés a szavak konkrét teológiai és történeti értelmében, valamint a szavak általános jelentésében is rokon értelemmel bírnak.

Ez az általános rokonság is és talán a konkrét történelmi helyzetünk is indokolja, hogy a 2010-es Október a Reformáció Hónapja főtémájául a szervezők ennek az ismert éneknek az első sorát választották. Benne van ebben a választásban az elkötelezettség is és a tettekkészség is. De benne van a személyes felelősségérzet is, illetve annak jogos igénye. A XVI. századi reformáció elkötelezett, neves és névtelen híveit is ezek a jelzők írták le leghitelesebben. S erre a felelősségteljes elkötelezettségre és tettekkészségre van nagy szükség nyilván ma is kinek-kinek a maga kis világa és egyéni képessége szerint. Hisszük ugyanakkor, hogy nemcsak szükség van erre, hanem lehetőség is, s a kettő együtt minősítetten ébredésre és bizonyágtételre hív. Ezt a hívó szót kívánja hallatni az Október a Reformáció Hónapja rendezvénysorozat ebben az esztendőben különösen is, amelynek főbb állomásai a következők.

Október 1-jén, csütörtökön ünnepélyes megnyitóval kezdődnek a rendezvények a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa és az Egyetemi Lelkészségek székházának kápolnájában. A megnyitó jó alkalmat ad – a főtéma megfontolásán túl, illetve ahhoz kötődően – a *Theologiai Szemle* tudományos, ökumenikus folyóirat alapítása 85 éves évfordulójának megünneplésére. E negyedéves folyóirat kisebb megszakításokkal 85

éve szolgálja elsősorban a protestáns teológia művelését, de mindig nyitottan nemcsak az úgynevezett segédtudományok iránt, hanem általában a tudományosság, valamint a testvéregyházak teológiai felismerései iránt is. Nyilván ez a hagyomány minősítetten művelendő a XXI. század interdiszciplináris, holisztikus igazság- és valóságkutatása, valamint igazság- és valóságértelmezése között.

Október 2-án és 3-án Pécsen kerül megrendezésre az úgynevezett Protestáns Missziói Napok programszorozat. Ennek keretében kerül sor a baptista templomban női találkozóra, amelynek ünnepi vendége *Elizabeth Mittelstäed*, a *Lydia* folyóirat alapító főszerkesztője lesz. Délután a belvárosi református templomban az 1910-es Edinburghi Világmissziói Konferencia centenáriumi tudományos emlékülésére kerül sor, amelyet az evangélikus templomban ünnepi istentisztelet követ. Vasárnap a pécsi és Pécs környéki gyülekezetek vendég-igehirdetőket fogadnak, délután pedig – a tervek szerint – a megyeháza dísztermében kerül sor kulturális műsorra.

Október 17-én, vasárnap 17 órakor kezdődik a szokásos ünnepi reformációi gála a budapesti Uránia Nemzeti Filmszínházban. Az ünnepi beszédre *Novotny Zoltán* neves sportújságíró, a Protestáns Újságírók Szövetségének elnöke nyert felkérést. A gazdag programban – terveink szerint egyebek mellett – a Baptista Központi Énekkar szolgál *Berkesi Sándor* református karnagy vezetésével. Bemutatásra kerül továbbá az Evangéliumi Színház nagysikerű előadásában az Ember tragédiájának utolsó, megindítóan biztató színe eredeti szereposztásban.

Október 31-én 15.30-kor ünnepi megemlékezést tervezünk a Budapesti Reformációi Emlékparkban (Bajza utca, Városligeti fasor sarka), amelyen a tágelyházak fúvószenekari és a Fasori Evangélikus Gimnázium diákjai is szolgálnak, majd onnan a fúvósok kíséretében bizonyágtévő menettel megyünk a Deák téri evangélikus templomba, ahol az úrvacsorás protestáns-ökumenikus istentiszteleten *Melanchton Fülöpről* is elhangzik előadás halálának 450. évfordulója alkalmából. Az istentiszteletet a tervek szerint a Szélrózsa Band koncertje követi.

Dr. Bóna Zoltán
MEÖT-főtitkár

NŐI SZEMMEL – NŐI SZÍVVEL

Jábéc imája és a mai keresztyénség

Egy kedves kaliforniai munkatársunk három éve áhítatot tartott egy keresztyén táborban, elhozta a Jábéc imáját tartalmazó könyvecskéjét, melynek lapjain az írott szöveg egy-egy sor volt csupán (hiszen az egész ima mindössze egy bibliavers: 1Krón 4,10 Jábéc segítségül hívta Izrael Istenét, és ezt mondta: Bárcsak nagyon megáldanál engem, és kiszélesítenéd határomat, velem lennél, és megoltalmaznál a bajtól, hogy ne érjen fájdalom! És megadta neki Isten, amit kért.), de a tejjel-mézzel folyó Kánaánt ábrázoló képcskék annál gazdagabban vonultak fel minden elképzelhető földi jót. Lelkesen biztatott minket, hogy hozzá hasonlóan mi is mondjuk el akár naponta többször is Jábéc imáját, hiszen ez majd meghozza a kívánt áldásokat. Gyülekezetében is naponta mondogatják ezt az imát, és már tapasztalták jótékony hatásait. Végül kórusban felolvastuk a nyomtatott szöveget.

Elgondolkodtam akkor, hogy mivé lesz az a keresztyénség, mely erre a két bibliaversre redukálja a Szentírást, vagy ha ismeri is a Bibliát, mégis egy kiragadott mozzanatot próbál mágikusan utánózni, életgyakorlattá tenni. „Bárcsak nagyon megáldanál engem” – kéri az ószövetségi Jábéc Istentől, s Isten megadja neki, amit kért. Milyen egyszerű példaképnek tekinteni őt, hiszen úgy látszik, a siker embere, s ma mi másra lenne szükségünk, mint a sikerre? Sőt, a misszióban is jól jön egy ilyen példakép, hiszen

néha akaratlanul is úgy véljük, az emberek előtt a keresztyénséggel együtt jövő áldásokat kell elsősorban hangsúlyozni, hogy vonzónak lássák hitünket. Ilyenkor elfelejtjük, hogy ez egy leíró jellegű szövegben szerepel, és nem olyan kontextusban, hogy „ti is ezt tegyétek”.

Tehát ez teljesen emberi hozzáállás. Az áldások elnyerésére kihegyezett keresztyénség és ilyen módon szocializált újabb híveik tehetetlenek lesznek egy embert próbáló időszakban. Miért tartsanak ki elveik mellett (s egyáltalán milyen elvek mellett?), ha a földi javak áradása helyett a szenvedések kohóját kell meg tapasztalniuk? Hiszen minden emberöltőben volt ilyen időszak, amikor kiderült, ki hova áll: Isten mellé, vagy a materiális javak mellé? Volt, akiknek el kellett döntenük, hogy feladják, elárulják embertársaikat, vagy életük kockáztatásával megvédik őket. Másoknak más próbatétel által kellett kinyilvánítaniuk, hogy hűségesek maradnak-e Istenhez. A keskeny út ma sem lett szélesebb, még ha törekszünk is kiszélesíteni sokszor.

Nem úgy írom ezeket, mint aki rendíthetetlenül erősnek hiszi magát, hanem aggodalommal szívemben. Készülünk arra az időszakra legalább gondolatban, amikor nem lesz már ereje az emberek által kitálat „prosperity gospel”-nek (jólét evangéliumának), hanem csak Egybe kapaszkodhatunk, ha nem akarunk elsodortatni: Istenbe.

Nemeshegyi-Horvát Anna

Élmény

Baptista nőkonferencián voltam. Szellemi életem hetek óta mély minuszban van, így nagyon reméltem, hogy valami lélekemelő bizonysgot vagy tanítást hallhatok ezen az alkalmon.

Az egyik bizonysgtevő arról beszélt, hogy hogyan dolgozott egy csecsemőotthonban, hogyan szeretgette azokat a babákat, akiket eldobtak a szüleik születésük pillanatában. Az egyik ilyen kisbabát szeretne volna örökbe fogadni, noha akkor még leány volt. Helyette a szülei fogadták örökbe, így lett az ő kis testvérkéje a csecsemőotthonban meg-

szeretett kisbaba. Ez a megmentett gyermek mára felnőtt, és most vásárnap merítkezik be, hogy megpecsételje elkötelezettségét Jézus Krisztus mellett.

(...) én egész nap könnyeztem, vagy sírtam, vagy a gombócokat nyeltem. A terem minden egyes zugából orrfújásokat és mély sóhajokat lehetett hallani. Mélységes mély és hatalmasan erős alkalom volt.

(Részlet *Kalla Tímea* Gombócnapi című, az országos nőkonferenciáról szóló blogbejegyzéséből. A teljes szöveg és további írások olvashatók a szerzőtől a myjesus.blog.hu-n.)

Mit jelent az imádkozás számomra?

Röviden: ráhangolódást Isten akaratára. Természetesen vannak Jábéc imájához hasonló imáim is: áldj meg, gyógyíts meg, segíts meg etc. Ezek nem tanúskodnak különösebb lelki érettségről, de azért jó meg tapasztalni, ha Isten válaszul megadja, amit kértem, sőt néha többet is. Ez alapján levonhatnám a következtetést, hogy Isten mindig minden igényt kielégít, s a földön élhetünk mennyországban. Valójában azonban összetettebb a kép, sem hogy kibogozhatnánk. Soha nem tudtam, hogy miért gyógyul meg xy súlyos betegségéből, más pedig, akiért úgyszintén imádkoztunk, s méltán élhetne, miért hal meg. Csak imádkozunk, de nem igazán kapunk extra személyre szóló kijelentéseket, hogy pozitívan fog meghallgattatni imánk. Azzal sem bátorítanék senkit, hogy 100%, hogy szerettei körében, anyagi jólétben fog megvénni. Ezek az élet díszletei csupán. Jobb azért imádkozni tehát, hogy az adott körülmények között hűségesek maradjunk Istenhez, és a szükségből is erényt tudjunk kovácsolni, a parkolópályákat is maximálisan kihasználjuk, egyszóval ne veszítsük el mély bizalmunkat Isten személyében (s nem az ajándékaiban). Ez nem a „self-made man” amerikai koncepciója (mellyel egyetemi tanárom aposztrofált az államvizsgán), mert Isten kegyelmének tartok mindent, s nem én kalapáltam ki a jellememet, hanem ő dolgozik rajta. Sokszor tapasztaltam azt is, hogy valami nem a terveim szerint történt, ezek a mozzanatok ráébresztenek Isten szuverenitására, néha humorára. Ezért igyekszem azt a lelkületet kialakítani magamban, hogy imában mindig ráhangolódjam Isten terveire. Imádságban emelkedik felül a lelkem az emberi kicsinyességen, és szabadul meg a bűnöktől is. Létfeltétel az imádság. Végül imában dicsérem Istent a magas hegyekért, vízesésekért, óceánokért – egyszóval a szépségért.

Nemeshegyi-Horvát Anna

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

A Mátrix közösségről írták

E rendhagyó könyv különböző műfajok keveréke: történet, interjú, vallomás, értekezés, lelkigyakorlat és ima. Színes mozaikként rajzolódik ki belőle egy kép arról a közösségről és életformáról, amely vonzó lehet korunk istenkeresői számára.

Lenyűgöző könyv! Lelkesen ajánlom mindenkinek, aki nemcsak megérteni, de megélni szeretné, hogy a hit elsősorban kapcsolat: gyógyító közösség egymással és a bennünk élő Istennel. Köszönöm Istennek azt a megértő és gyöngéd szeretetet, amivel ebben a könyvben megajándékozott.

Simon András
grafikusművész

Fontos olvasmányom volt e kötet előzménye, a Mátrix beszélgetések. Az ott megfogalmazott értékeket sokféle műfajban viszi tovább ez az új könyv. Szurkolok, hogy a pre-, mid- és posztmodern olvasók megtalálják benne az életükre hatással levő gondolatokat, és humánusabb, isteni szeretettel teljesebb struktúrákat tudjanak kiépíteni a maguk és gyülekezetük életében.

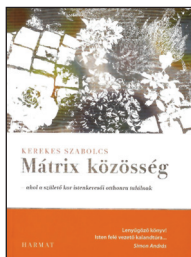
Izsák Norbert
újságíró (HVG)

Nagy felismerésem, hogy Megváltóm azt akarja, állítsam feje tetejére az életem. Nekem ebben a következő dolgok segítenek: kérdések, művészet, új megközelítések és közösség. Ezeket kínálja fel ez a könyv.

Koncz András
zenész (Háló – katolikus közösségek)

Önismeret és istenismeret a posztmodernben elválaszthatatlannak, hiszen mindig is összefüggtek. Kerekes Szabolcs könyve nem céltalan bolyongás a PoMo ember vágyai, közösségigénye, misztikumra való fogékonysága világában, hanem beszélgetésre hív.

Siba Balázs
zsinati ifjúsági tanácsos,
református lelkész

Min múlik, hogy egy közösség múzeummá válik a kívül valók és a következő nemzedék számára, vagy kihívó csodává? A posztmodern ember új módon keresi az igazságot. A könyv nyolc egységben igyekszik megfogalmazni azt az új utat és életformát, amely otthont teremthet a születő kor kreatív, közösségre vágyó, misztikus istenkeresőinek. Minden blokk több műfaj és a hozzájuk kapcsolódó illusztráció szerves egysége: interjú, vallomás, bibliai történet, értekezés a posztmodernről, lelkigyakorlat és ima – a két nagy szeretetparancsolat köré fonódva.

„Minden alkalommal, amikor keresztyének találkoznak, legyen idejük arra, hogy megérkezzenek Istenhez és megérkezzenek egymáshoz! Amikor továbbmennek, érezzék: Szerettük Istent, és szerettük egymást.”

MÁTRIX KÖZÖSSÉG Részletek a könyvből

*Kedves Jézus,
Meg akarok érkezni azokhoz, akikkel találkozom,
Hozzád is.
Nyugtasd le bennem a rohanást,*

*Lássam meg, akit látnom kell,
Érkezzem meg hozzá,
Halljam meg, amit mond,
És szeresse őt lényem, akivé formáltál.*

A PoMo (posztmodern) művészet és forradalom mesélve, énekelve prédikálja azokat az életérzéseket, amelyek az új korszak tartalmát hordozzák. Nem gondolom, hogy átlátom a kedves zűrzavart, hogy analizálni tudom azt, ami utálja az analizálást.

Könyvajánló

Kerekes Szabolcs – Mátrix közösség

Az első érték, életérzés, amiről beszélni szeretnék, a tökéletlen tökéletesség. A PoMo érzés utálja a tökéletesség látszatát. Ezerszer leszerepeltek, akik a tökéletesség bármely képét tartották fenn magukról, vagy akiknek követői ezt rajzolták imádott vezetőjükre. A PoMo hős tökéletlenül tökéletes: törekény, sebezhető, bűnével küszködő, vereségeiből tanuló. Tökéletes az őszinteségben, amivel arcunkba vágja tökéletlenségét. Van bűne, hiányossága, amivel küzd, és nem feltétlenül győz benne. Szeretettel nézzük személyét, mert felszabadító érzés, hogy nem csak én vagyok tökéletlen. Lehetek őszinte, nem kell fenntartanom bármely terhes látszatot.

Azok az emberek, akiket Jézus példaként állított elénk, ilyenek voltak...

Zoli – autista kisfiú. Mikor hozzánk érkezett, alig tudott beszélni. Három éve festett egy képet: kétoldalt hegyek, középen a nap lenyugszik, és oldalt egy fekete varjú száll. Gyönyörű színek. „Kedves Zoli, ki fogom tenni...” Félbeszakít: „Ha pillangóként akarsz szállni, ne a varjakat kövesd!” „Hol van itt a pillangó?” Rám néz: „Az te vagy.” Ha a közösségben feltámad a vágy, hogy a világ világosságává váljon, akkor kérjen és adatik. Lépjen be a szomjasan megnyíló csendbe! Ezért tanított Jézus az imáról. A szeretetet párosítsuk hittel és csenddel! A kitartóvárakozó ima, amit a „zörgetés” szó fejez ki, hittel hívja Istent. Tudja, hogy megérkezik a válasz, hajlandó kívánni Isten mozdulását. Hajlandó csendben is várni. Ez a test számára legfájdalmasabb hitforma: élni a várakozó csendet.

Az előző blokkban elképzeltük, hogy istentisztelet folyik az egész városban, mindenhol, ahol csak egy keresztyén él, dolgozik, tanul. Világosság és só a körülötte élők számára. Most képzeljük el, hogy ebből a testvérünk-ből az élő víz folyamai ömlenek!

Harmat Kiadó, 2010
144 oldal, 1980 Ft

Ahogy a Szentlélek tanít, igazságod jár előtted

Bibliaórára menvén egy óvatlan lépésnél elszakadt az ínszalagom. Iszonyatosan fáj, a csillagokat láttam. ...aztán csendben megnyugodott...

Voltam orvosnál, szaktanácsot is kaptam, vigyáztam. Ennél többet a témával nem foglalkoztam.

Egyik reggel éppen ültem a konyhaasztalnál és az ígét tanulmányoztam, lábam békésen felpócolva egy székre. Sok mindenre gondoltam akkor, de a balesetemre nem. A húsvéti történetben jött elém az a párhuzam, hogy az aszszonyok mennyire betartották Isten rendelkezését a nyugalom napjával kapcsolatban, és a szanhedrin mennyire nem. Aztán rákerestem a konkordanciámban a nyugalom napjára, hogy összességében lássam a vonatkozó ígéket... És ekkor esett a szemem egy másik helyre, ami nagy erővel szólt hozzám, és máris ott volt a szívemben, hogy ez Isten üzenete nekem: *...hamar beheged a sebed. Igazságod jár előtted, és az Úr dicsősége lesz mögötted.* (Ézs 58,8)

Hihetetlenül nagy öröm lobbant a lelkemben, és nagyon megköszöntem, hogy az Úr ilyen fenségesen törődik velem. Még jelet is kaptam erre, bár az is csak később jutott eszembe: hogy egy héttel a baleset után a három irányú röntgen is azt mutatta ki, hogy – bár elmaradt a műtét, a gipszelés, és a sérülésen jártam egy hétig – csodával határos módon mégsem történt semmi károsodás a zúzódott részen, sőt.

Kedvtelve nézegettem az ígét és ízelgettem a szavait.

...igazságod jár előtted, és az Úr dicsősége lesz mögötted...

...és ekkor, szinte majdnem megveregettem a saját vállamat, mert azért nagy dolog az, ha Isten így szól az emberhez: a te igazságod jár előtted... hát így meg lenne elégedve velem mennyei Édesatyám... hát ennyire rendben lennének a dolgaim?... hú, azért – ez nem semmi!

De amint ezt kigondolkodtam, nyomban egy nagyon szigorú kérdés

jött fel a szívemben, mintha ott lett volna valaki, aki balgaságomat halotta volna:

– Ki is az igazság, kislányom?

És rögtön jött a válasz, amit Jézus Krisztus mondott magáról:

– *Én vagyok az út, az igazság és az élet.*

Na, ez volt az a perc, amikor nagyon mélyen elszégyelltem magam a drága Szentlélek előtt. Még hogy én és az én igazságom. ...Nincs is nekem olyan, hacsak az Úr Jézus igazságát, büntelenségét és értem hozott áldozatát el nem fogadom... Isten se néz rám másként, csak a kereszten át, Jézus vérében megtisztulva... és ki jár előttem: most is Jézusom imádkozik értem állandóan...

Aztán ezt is hálásan megköszöntem az Úrnak. Hogy valóban velünk van Jézus lelkülete, az áldott Szentlélek, aki valóban elvezet minket minden igazságra. Még a balgákat is...

Salyámosy Éva

Mi Atyánk

Ne mondd, „mi”,

ha elszigetelten élsz önzőségdben!

Ne mondd, „Atyánk”,

ha nem viselkedsz mindennap gyermekeként!

Ne mondd, „aki a mennyekben vagy”,

ha csak a földi dolgokra gondolsz!

Ne mondd, „szenteltessék meg a te neved”, ha nem tiszteled!

Ne mondd, „jöjjön el a te országod”,

ha ezt összekevered valamiféle anyagi eredménnyel!

Ne mondd, „legyen meg a te akaratod”,

ha nem fogadod el, amikor fájdalmas!

Ne mondd, „mindennapi kenyerünket”,

ha nem aggódsz az éhezőkért!

Ne mondd, „bocsásd meg vétkeinket”,

ha haragot tartasz testvéreddel!

Ne mondd, „szabadíts meg a gonosztól”,

ha nem foglalsz állást a gonosz ellen!

Ne mondd, „ámen”,

ha nem érted meg és nem veszed komolyan a miatyánk szavait!

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

SZEGED: Április 19-én kísértük utolsó földi útjára **Rusz Adorjáné Szirbucz Anna** testvért a szőregi temetőbe. Hosszú betegeskedése után 81. évében otthonában érte a hazahívó szó. Csendes, hűséges magatartásával szolgálta Urát 66 éven át. **Balogh Barnabás** lekipásztor a megjelentek előtt hirdette a vigasztalás ígét. Énekekkel a szegedi énekkar szolgált.

KAPOSVÁR: Április 21-én hírtelen, de nem váratlanul hívta haza Megváltója **Lehoczky Józsefné Walter Saroltát**. Hálások vagyunk, hogy 87 évig hitben, szeretetben, utolsó napjaiban is aktívan szolgálva, példaként élhetett nagy családjá és a gyülekezet körében. Temetésén **Paróczy Zsolt** kaposvári ügyintéző lekipásztor hirdette az evangéliumot.

H I R D E T É S E K

♦ **Albérlet kiadó** Budapesten a Keleti pályaudvarhoz közel, egy 37 m²-es lakás. Tel.: 06 20 886 0176.

♦ **Budapesten 56 m²-es lakás kiadó.** Tel.: 06 20 886 0160.

♦ **Lakás kiadó** Belvárosban jó közlekedéssel a József utcában 1,5 szobás felújított lakás alacsony rezsivel kiadó diákoknak vagy hívó házaspárnak. Érd.: 20/886-0518.

♦ **A Varga Irma ügyvédi iroda** az alábbi jogi szolgáltatásokat kínálja ügyfelei részére: ingatlan-ügyek, adás-vételi és egyéb szerződés készítése, képviselő; peres és peren kívüli eljárás során jogi képviselő ellátása; gazdasági tranzakciók teljes körű lebonyolítása (társasági jog, ingatlanjog, szerződések, szerződésminták készítése megbízóink konkrét igényeinek megfelelően); cégek, alapítványok, egyesületek alapítása, képviselő; elektronikus cégeljárás.

Iroda: Budapest XI., Orlay u. 1. (5-ös kapucsengő), tel./fax: 06-1-209-30-30, 0620-235-58-59.

A pornográfia szintetikus drog

A pornográfia drog, amely tönkretette a házasságomat – írja egy névtelenségbe burkolózó asszony az amerikai *National Review*-ban. Számos kutatásra hivatkozva rámutat: a pornográfia a szintetikus drogokéhoz hasonló hatással van az agyra. Hozzáteszi: a pornóipar 97 milliárd dollárt termel évente Amerikában, ami több, mint az összes húzóágazat bevétele együttvéve.

Tudván, hogy nincs egyedül, idézte a Witherspoon Intézet *The Social Costs of Pornography* (A pornográfia társadalmi ára) című tavaszi kutatását. A kutatás, amelyben ötven tudós vett részt különböző tudományterületekről, a pornográfiának a nőkre, férfiakra és gyerekekre gyakorolt hatását vizsgálja.

A felmérés szerint minden nőnek felhívja a figyelmét arra, hogy vegye komolyan a szexfüggőség jeleit. *Victor Cline*, egy Amerika-szerke ismert klinikai pszichológus, szexfüggőség-kutató nyomában négy szintjét különíti el a függőségnek. Az első szintnél még csak a pornográf filmek többszöri, ismételt megtekintése és engedékenységgel tapasztalható a férj részéről az ilyen tartalmak iránt. A második szinten már eszkalálódik a helyzet, mert ekkor már egyre nagyobb adagokat igényel a függő ember ugyanannak az élvezeti szintnek az elérésére, és ekkor már a függő fél (rendszerint a férfi) egyre inkább a pornográfiát részesíti előnyben a feleségével való házasságot helyett. Ezután a harmadik szinten bekövetkezik az eléréhetlenség, amikor az egykoron visszataszítónak gondolt viselkedést már normálisnak fogja fel a függő. Végül negyedik fázisként a függő ember a való életben is megpróbálja kiélni azt, amit a pornográf filmekben lát.

Egy, a *Social Science Quarterly* folyóiratban 2004-ben megjelent tanulmány rámutat: 3,18-szor valószínűbb, hogy azok az internethasználók, akiknek volt házasságon kívüli szexuális kapcsolatauk, pornográf tartalmakat néznek a neten, mint azok, akiknek nem volt ilyen kapcsolata.

Magyar Kurír
június 25.

Lelki levelesláda

„Maga pedig a békeesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére!” (1Thessz 5,23)

Hadd kezdődjön ez az írás azzal, amivel a mi Urunk gazdagítani akar bennünket: vagyis áldással. Fájdalmas kérdések tárgyalása előtt különösen fontos, hogy annak kezére bízunk magunkat, aki szeretetéből alkotott meg bennünket, akinek a gondviselésében élhetünk, és aki most is úgy szeret minket, hogy Fia, Jézus Krisztus áldozatán át értelmezi az életünket.

A cikk előző részében egy általános ismertetőt szerettem volna adni a pornográfiával kapcsolatban. Most kissé részletesebben, a férfiakra, a párkapcsolatokra és a hívő emberekre, lelki vezetőkre gyakorolt hatásáról lesz szó.

Azzal kezdeném, hogy a probléma valóságos: nem felfújt, nem elszigetelt, hanem lépten-nyomon tetten érhető. Tizenhat évi pásztori szolgálatom alatt számos esetben kerültem kapcsolatba olyan személyekkel, akik megégették magukat valamilyen módon azzal, hogy érintkezésbe kerültek a pornográfiával. Ezek a sérülések igen széles spektrumon mozognak, néhány dologban azonban azonosságot mutatnak, mégpedig a rejtőzködési kényszerben, a folyamatos lelkiismereti vívódásban, valamint abban a kettős késztetésben, hogy jó lenne szabadulni, de nagyon erős és csábító az élmény is, ami vele jár. Különösen megrázó volt számomra egy olyan emberi sorssal szembeesni, amelyben ez a folyamatos vívódás az elhívással került szembe. Hogyan lehet (lehet-e egyáltalán) a kettőt bármilyen szinten együtt végezni? Megférhet-e egymás mellett a kettő anélkül, hogy ne kerülne valami tudathasadásos állapotba az ember?

Egy összegzett tapasztalat mondatja velem, hogy nagy segítség (még masszív, sok éve tartó függőség esetén is!), ha valaki előtt fel tudja/meri tárni a helyzetét. Nem garancia, hogy egyik napról a másikra véget vet ennek a gyakorlatnak (nem is ebben van a megoldás), de ha egy rejtett dolog nyilvánvalóvá válik, ha a csak sötétben gyakorolható kikerül a világosság-

ra, hát, onnantól sok minden más lesz.

Csak „férfibaj”? Többnyire igen, habár a tudatos, horgásznyszerűen szólva „bevetés” a másik nem felé is zajlik. Rengeteg írás teszi fel ezt a kérdést, és nyomban árnyalja is azzal, hogy de a nők is érdeklődnek. Készülnek is a kimondottan nekik célzott alkotások, amelyekben valamivel több a romantika, a gyengédség, kevésbé a férfi a központ, de mégsem más ez sem, mint csali: rászokni a keményebb anyagra.

Mégis a férfiak a veszélyeztetettebbek. Kezdve a problémát azzal, hogy talán a férfiak esetében vannak kevésbé tisztázva a szerepek (férfiszerep). Nagy hiányossága mai világunknak, hogy nem neveljük a fiúkat férfivá. Igaz, látnak valamit, ami férfiasnak tűnik, de – nagy tisztelet a kivételnek – ez többnyire egy „férfidomináns” társadalom visszatükröződése (férfivá ugyanis nem születünk, nem válnak, hanem azzá nevelnek). Talán azt sem túlzás kimondani, hogy keresztény közösségek sem a kellő módon és mértékben közelítik meg ezt a kérdést. Nemrég egy három lánygyermeket nevelő édesanya színt a fejét fogva mondta a „felhozatalra” utalva: melyikhez merje jó szívvel adni a lányait?

A lelkünk is nekünk, férfiaknak van inkább a látványra hangolva, ezért nemcsak felkavaró, hanem egyben megragadó is az, amit látunk, és vágyakat gerjesztve rögzül is bennünk a kép. Vajon miféle férfivé nevelődik az a fiú, ahol a család férfitagjai, élükön az apukával, együtt nézik a szerényen és diszkréten csak felnőtt-tartalomnak nevezett alkotásokat? Azt tanácsolom, hogy szülőként ne a tiltás és a retorziók kerüljenek előtérbe, hanem az őszinte beszélgetés erről a témáról is. Otthon, védett körülmények között kell ellenpontját felmutatni mindannak, amit a „jól értesült, felvilágosult kortársi csoport” képvisel. Rá kell mutatni szavak nélkül is, pusztán az életpéldánkkal arra, hogy milyen az egészséges férfi-nő kapcsolat, amely tiszta szerelmen, kölcsönös elfogadáson, tiszteleten alapul, és el lehet mondani a szexualitás örömét, értékét, helyét az emberi kapcsolatokban. (folytatjuk)

Beke László